

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

31. Captivus à carcere solvitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

Is domicilium *Neapoli* habebat & uxorem improlem. Ut ergo in tantas opes heres aliquis nasceretur, subit animum ejus pia cogitatio hunc à celo efflagitare; adeoque Divum Tolentinum sibi exorandum putat. Concipit verba: pollicetur, quando genitum ex se filium videret, nomen ei ab illo indere & quoad viveret, in annos singulos die ejusdem natali Augustini *Neapoli* divitem eleemosynas largiri. Dixit tum: decimo post mense filium, quem *Nicolaum* nominavit, læto oculo vidit: non aliter Fratres pinguem ab eo quotannis sportulam.

31.
Captivus
à carcere
solvitur.

Ergastulorum ultimas etiam tenebras beneficium ejus sidus illustravit. *Iacomutius* bojius erat, non dico domo, ne frustra sis, nam *Saracenanum* in Italiâ illi patria, patrem *Petrucius*, sed bojis ferreis pedes contentatus habitabat. *Asculi* plus octiduum menses in lignea custodiâ, ob manifestarium abigeatus crimine. Hunc in somno se *D. NICOLAUS* sapienter à peccato obijcere, & quasi invitare ad peccatum

rendum beneficiū. *Iacomutius* pendere dubius : putare fures *Divis* non admodum curæ esse ; & simul credere , non esse de nihilo toties iteratum ostentum. Fiduciam deum suam & vota ad eum vertit, promittitque sepulcrum ejus circumire ardente cerco , si exeundi facultas detur. Redit noctu *NICOLAVS*, & jubet surgere, egredi; carcerem patere. Surgit, & somnium *Placentino de Asculo*, qui ponè jacebat crassis compedibus & ipse diligenter vinctus, enarrat : hic verò somnium ex illo suum se audisse ait, nempe cui idem *NICOLAVS* se eodem modo per quietem insinuaverit. Inter hæc verba dissilire utrisque vincula , laxari sponte suâ fores carceris. Quid illi ? rogas? *verus* verbum est,

*Liber captivus avis fera consimilis est:
Semel fugiendi si data est occasio,
Satis est, nunquam post illà possis prendere.*

Nihil etiam propius fuit, quàm ut periret *Petrus Bonagratia*, nisi bona *Divi gratia* jacenti in ipso mor-

D tis

R II
36 c

32.
Item alceæ
jam mortui
additus.